

Kodeks odvetniške poklicne etike Sveta odvetniških zbornic EU

Kodeks odvetniške poklicne etike za odvetnike Evropske unije je bil primarno sprejet na plenarni seji CCBE 28. oktobra 1988 ter pozneje dopolnjen na plenarnih sejah CCBE 28. novembra 1998, 6. decembra 2002 in 19. maja 2006.

1 Uvod

1.1 Vloga odvetnika/odvetnice v družbi

V družbi, ki temelji na spoštovanju zakona, ima odvetnik/odvetnica posebno vlogo. Dolžnost odvetnika/odvetnice se ne začne in ne konča s skrbnim opravljanjem dela, ki mu/ji ga nalagajo zakoni. Odvetnik/odvetnica mora služiti interesom pravice kot tudi tistim, katerih pravice in svoboščine zastopa in brani, in dolžnost odvetnika/odvetnice je svojega klienta ne le zagovarjati, ampak da je tudi njegov svetovalec/svetovalka. Spoštovanje profesionalne funkcije odvetnika/odvetnice je osnovni pogoj za vladavino prava in demokracijo v družbi.

Vloga odvetnika/odvetnice je povezana z vrsto pravnih in moralnih obvez (ki so si občasno nasprotujoče) do:

- stranke,
- sodišča in drugih pristojnih organov, pred katerimi odvetnik/odvetnica brani ali zastopa primer svoje stranke,
- pravnega poklica na splošno in vsakega posameznega predstavnika tega poklica,
- javnosti, v interesu katere opravlja svoboden ter neodvisen poklic in pri tem spoštuje svoja poklicna pravila, ki so temeljna za zaščito človekovih pravic pred močjo države in drugih interesov družbe.

1.2 Narava pravil poklicnega kodeksa

1.2.1 Pravila poklicnega kodeksa so nastala s privoljenjem tistih, na katere se nanašajo, da bi zagotovili korektno opravljanje odvetniške funkcije, ki jo vse civilizirane družbe sprejemajo kot bistveno. Nespoštovanju teh pravil ima lahko za posledico disciplinsko kazen oziroma ukrep.

1.2.2 Sprejeta pravila vsake odvetniške zbornice ali združenja izhajajo iz njihove tradicije. Prilagojena so organizaciji in obsegu dejavnosti tega poklica v določeni državi članici, njenim administrativnim določbam in nacionalni zakonodaji. Ni jih mogoče, niti jih ni zaželeno iztrgati iz sobesedila, niti jih ni mogoče poskušati splošno uporabljati tam, kjer je to očitno neprimerno.

Vendar sprejeta pravila vsake odvetniške zbornice ali združenja temeljijo na istih vrednotah in v večini primerov nazorno izkazujejo skupne temelje.

1.3 Namen kodeksa

1.3.1 Stalno povezovanje Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora ter povečano čezmejno delovanje odvetnikov v okviru Evropskega gospodarskega prostora sta privedla do tega, da je treba zaradi zavarovanja javnega interesa določiti splošna pravila za odvetnike/odvetnice Evropskega gospodarskega prostora v povezavi z njihovim mednarodnim delovanjem, ne glede na to, kateri odvetniški zbornici ali združenju pripadajo. Poseben namen določitve teh pravil je ublažitev težav, ki nastanejo z uporabo »dvojne deontologije«, znano določene v 4. čl. Direktive 77/249 EEC in členih 6 in 7 Direktive 98/5/EC.

1.3.2 Organizacije, ki v Svetu odvetniških zbornic EU (CCBE) predstavljajo odvetniški poklic, predlagajo, da se pravila, določena v navedenih virih:

- priznajo kot izraz soglasja vseh odvetniških zbornic in združenj v EU,
- da se čimprej sprejmejo kot pravila, v skladu z nacionalnimi postopki ali s postopkom Evropskega gospodarskega prostora, navezujoč se na mednarodno delovanje odvetnikov Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora.
- da se upoštevajo pri reviziji nacionalnih pravil deontologije ali poklicnega delovanja, z namenom, da se doseže njihova pozitivna uskladitev.

Ta pravila nadalje izražajo hotenje, da se nacionalna pravila deontologije ali poklicnega delovanja tolmačijo in uporabljajo, kadar koli je to mogoče, skladno s pravili Kodeksa.

Ko so pravila tega Kodeksa v odnosu do mednarodnega delovanja odvetnika/odvetnice sprejeta kot pravnoveljavna, je odvetnik/odvetnica zavezan/zavezana spoštovati pravila odvetniške zbornice ali združenja, ki mu pripada, vse dotlej, dokler so skladna s pravili tega Kodeksa.

1.4 Ratione personae

Ta Kodeks se nanašajo na odvetnike/odvetnice Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora, kakor so opredeljeni z Direktivo 77/249/EEC in Direktivo 98/5/EC in na odvetnike/odvetnice članic opazovalk CCBE.

1.5 Ratione materiae

Brez predsodkov do prizadevanj za napredno usklajevanje pravil deontologije ali poklicnega delovanja v državah članicah se naslednja pravila nanašajo na mednarodno delovanje odvetnikov /odvetnic v EU ter v Evropskem gospodarskem prostoru. Mednarodno delovanje pomeni:

- a) vse poklicne stike z odvetniki/odvetnicami v drugih državah članicah,
- b) poklicno delovanje odvetnikov/odvetnic v drugi državi članici, ne glede na to, ali so v tej državi članici fizično navzoči.

1.6 Definicije

Definicije v tem Kodeksu:

- »Država članica« je država članica EU ali katera druga država, katere pravni poklic je vključen v členu 1.4
- »Domača država članica gostiteljica« je vsaka država članica, v kateri je odvetnik/odvetnica pridobil/a pravico do profesionalnega naziva.
- »Država članica gostiteljica« je vsaka druga država članica, v kateri odvetnik/odvetnica opravlja svoje čezmejno delovanje.
- »Pristojni organ« je vsaka poklicna organizacija ali organ določene države članice, ki sta pristojna za določitev pravil poklicnega delovanja in za izvedbo disciplinskih ukrepov proti odvetnikom/odvetnicam.
- »Direktiva 77/249/EEC« je direktiva Sveta 77/249/EEC z dne 22. marca 1977 o pravici odvetnikov do opravljanja storitev.
- »Direktiva 98/5/EEC« je direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o pravici do trajnega opravljanja odvetniškega poklica v drugi državi članici, kot je država, kjer je bil pridobljen poklicni naziv.

2 Splošne določbe

2.1 Neodvisnost

2.1.1 Vse dolžnosti, ki jih opravlja odvetnik/odvetnica, zahtevajo popolno neodvisnost odvetnika/odvetnice, ker mora biti prost/a vseh drugih vplivov, posebno tistih, ki se pojavijo kot posledice njegovih/njenih osebnih interesov ter zunanjih pritiskov.

Takšna neodvisnost je nujna za zaupanje v sodne procese kot tudi v nepristranskost sodnikov. Odvetnik/odvetnica se mora izogibati vsemu, kar bi lahko ogrozilo njegovo/njeno neodvisnost in mora paziti, da zaradi zadovoljitve interesov stranke, sodišča ali neke tretje strani ne jemlje ugleda svojim poklicnim standardom.

2.1.2 Navedena neodvisnost je nujna v izvenpravnem postopku kot tudi v pravdi. Nasvet, ki ga odvetnik/odvetnica posreduje svoji stranki, nima vrednosti, če ga poda odvetnik/odvetnica zgolj zato, da bi jo pridobil, zaradi lastne koristi ali zaradi zunanjih pritiskov.

2.2 Zaupanje in osebna integriteta

Zaupanje lahko obstaja samo, če niso dvomljivi osebna čast, iskrenost in integriteta odvetnika/odvetnice. Za odvetnika/odvetnico morajo biti navedene tradicionalne vrline poklicna obveza.

2.3 Zaupnost (odvetniška tajnost) – poklicna tajnost

2.3.1 Za odvetniško funkcijo je bistveno, da stranka odvetniku/odvetnici zaupa stvari, ki jih drugim ne more, ter da odvetnik/odvetnica takšno informacijo sprejme kot tajno. Zaupanje ne more obstajati, če ni zagotovljena tajnost izrečenih podatkov. Zato je tajnost primarna in temeljna pravica ter dolžnost odvetnika/odvetnice. Poklicna tajnost odvetnika/odvetnice služi interesom sodstva kot tudi interesom klienta. Zato je tudi upravičena do posebne državne zaščite.

2.3.2 Odvetnik/odvetnica bo spoštoval/a tajnost vseh informacij, ki jih je odvetnik/odvetnica dobil/a v času svojega delovanja.

2.3.3 Zaveza poklicni tajnosti časovno ni omejena.

2.3.4 Odvetnik/odvetnica lahko od svojih sodelavcev in zaposlenih ter vseh, ki jih angažira v času nujenja poklicnih storitev, zahteva, da tudi oni spoštujejo dolžnost do varovanja tajnosti.

2.4 Spoštovanje pravil drugih odvetniških zbornic in združenj

Pri čezmejnem (mednarodnem) delovanju) mora odvetnik/odvetnica iz druge države članice spoštovati poklicna pravila odvetniškega zbora ali združenja države članice gostiteljice. Odvetniki/odvetnice so se dolžni seznaniti s pravili, ki jih zadevajo pri opravljanju določene dejavnosti.

Članice CCBE morajo sekretariatu CCBE predložiti njihove kodekse poklicne etike, da so lahko dostopni vsakemu odvetniku/odvetnici.

2.5 Nezdržljive funkcije

2.5.1 Da bi odvetnik/odvetnica lahko opravljal/a svojo funkcijo neodvisno in tako, kot ustreza njegovi/njeni dolžnosti pri uresničevanju zakona, je lahko opravljanje določenih poslov prepovedano.

2.5.2 Odvetnik/odvetnica, ki zastopa ali brani stranko v pravnem postopku ali pred pristojnimi organi v državi članici gostiteljici, mora spoštovati pravila v zvezi z nezdržljivostjo opravljanja določenih poslov, ki veljajo za odvetnike/odvetnice iz države članice gostiteljice.

2.5.3 Odvetnik/odvetnica mora v državi članici gostiteljici, kjer želi neposredno sodelovati v komercialnih in drugih dejavnostih, ki niso povezane z izvajanjem zakona, spoštovati pravila o nezdržljivih dejavnostih, ki veljajo za odvetnike/odvetnice te države članice gostiteljice.

2.6 Osebna publiciteta

2.6.1 Odvetnik/odvetnica ne sme delati reklame zase in iskati osebne publicitete, kadar to ni dovoljeno.

V drugih primerih lahko odvetnik/odvetnica dela reklamo zase le tako, kot dovoljujejo pravila, in v njihovih mejah.

2.6.2 Oglašanje in osebna publiciteta sta dovoljena, kadar odvetnik/odvetnica nagovarja potencialne stranke ali jih želi nagovoriti, vendar samo, če sta takšno oglašanje in osebna publiciteta dovoljena in so morebitni stiki naključni.

2.7 Interesi strank

Zavezan vsem zakonskim določbam in kodeksu poklicne etike, je odvetnik/odvetnica vedno dolžan v najboljši meri zastopati interes svojih strank, ki ga mora postaviti pred interese odvetnika/odvetnice in interese svojih poklicnih kolegov.

2.8 Omejitev zavezanosti do stranke

V obsegu, ki ga dovoljujeta zakonodaji matične države članice in države članice gostiteljice, lahko odvetnik/odvetnica omeji svojo zavezanost do stranke v okviru poklicnih pravil, ki jim je zavezan/a.

3 Odnosi s strankami

3.1 Sprejem in odpoved pooblastila

3.1.1. Odvetnik/odvetnica ne bo deloval/a v imenu stranke, če nima njenega pooblastila. Deloval/a bo v primeru, da je pooblastilo prejel/a od drugega odvetnika, ki sam zastopa stranko, ter v primeru, ki mu/ji ga je dodelil pristojni organ.

Odvetnik/odvetnica se mora kar najbolj potruditi, da preveri identiteto, pristojnost ter ugled osebe, ki ga/jo je pooblastila, a le, kadar okoliščine kažejo, da so identiteta, pristojnost ter ugled negotovi.

3.1.2 Odvetnik/odvetnica svetuje stranki in jo zastopa nemudoma, vestno in marljivo. Odvetnik/odvetnica osebno odgovarja za izvršitev strankinih navodil in pooblastil in stranko obvešča o poteku zadeve, ki jo je prevzel.

3.1.3 Odvetnik/odvetnica ne sme prevzeti primera, o katerem ve, da ni pristojen/pristojna za njegovo reševanje brez sodelovanja pristojnega odvetnika.

Odvetnik/odvetnica ne bo prevzel/a zadeve, če je zaradi preobremenjenosti ne more reševati takoj.

3.1.4 Odvetnik/odvetnica nima pravice, da se izloči iz določenega primera, če stranka v danih okoliščinah ne more najti druge pravne pomoči, da bi si preprečila škodo.

3.2 Nasprotje interesov

3.2.1 Odvetnik/odvetnica ne sme svetovati, zastopati ali delati za dve ali več strank v isti zadevi, če obstoji nasprotje ali večje tveganje, da bi se med temi strankami lahko pojavilo takšno nasprotje.

3.2.2 Odvetnik/odvetnica mora prenehati delovati za obe ali vse vpletene stranke, če pride med njimi do nasprotujočih interesov, in v primerih, ko obstaja nevarnost, da bi se razkrile tajnosti, ali če je ogrožena odvetnikova neodvisnost.

3.2.3 Odvetnik/odvetnica ne sme prevzeti nove zadeve za novo stranko, če obstaja nevarnost prekršitve načela tajnosti do prejšnje stranke, ali pa bi njegova vednost o njenem primeru lahko koristila novi stranki.

3.2.4 Če odvetnik/odvetnica deluje v združenju, so določbe od člena 3.2.1 do 3.2.3 zavezujoče za celotno združenje in vse člane takšnega združenja.

3.3 Pactum de quota litis

3.3.1 Odvetnik/odvetnica ne sme privoliti v pactum de quota litis.

3.3.2 »Pactum de quota litis« je sporazum med odvetnikom/odvetnico in stranko, ki je sklenjen pred dokončanjem zadeve, in v katerem se klient odvetniku/odvetnici zavezuje, da mu/ji bo plačal del končnega iztržka, ne glede na to, ali je to denarni znesek ali neka druga korist, ki jo stranka prejme po končanju zadeve.

3.3.3 »Pactum de quota litis« ne vključuje sporazuma, po katerem se stroški plačujejo sorazmerno z vrednostjo spora, ki ga vodi odvetnik/odvetnica, če je to skladno z uradno odobreno tarifo in je pod kontrolo pristojnega telesa v odvetniški zbornici.

3.4 Določitev stroškov

3.4.1 Odvetnik/odvetnica mora jasno opredeliti nagrado, ki jo zahteva od stranke. Ta nagrada mora biti pravična in zmerna in mora biti skladna s pravom in poklicnimi pravili združenja, kateremu pripada odvetnik/odvetnica.

3.4.2 Zaračunana nagrada odvetnika/odvetnice mora temeljiti na veljavnem sporazumu med odvetnikom in stranko ter mora biti skladna s pravili, ki so zavezujoča za člane odvetniške zbornice ali združenja, ki jima odvetnik pripada. Če je odvetnik/odvetnica član/ica več odvetniških zbornic ali združenj, se uporabljajo tista pravila, ki so najbližja sporazumu med odvetnikom/odvetnico in stranko.

3.5 Akontacije

Če odvetnik/odvetnica zahteva za svoje delo ali stroške predujem, ta ne sme presegati predvidenega zneska nagrade ali stroškov.

Če odvetnik/odvetnica zahtevanega predujma ne prejme, lahko preneha voditi zadevo, vendar mora upoštevati določbo 3.1.4.

3.6 Delitev honorarja z osebo, ki ni odvetnik

3.6.1 Odvetnik/odvetnica ne sme deliti svojega honorarja z osebo, ki ni odvetnik/odvetnica, razen v primeru, kadar združenje med odvetnikom/odvetnico in drugo osebo dovoljujejo pravila države članice in poklicna pravila združenja, ki jima odvetnik/odvetnica pripada.

3.6.2 Gornja določba odvetniku/odvetnici ne prepoveduje, da izplača honorar ali provizijo ali druge vrste nadomestilo dediču pokojnega odvetnika/odvetnice ali upokojenemu odvetniku/odvetnici, če je prevzel njegovo/njeno pisarno.

3.7 Gospodarne rešitve in pravna pomoč

3.7.1 Odvetnik/odvetnica si mora prizadevati za najbolj gospodarno rešitev strankine zadeve ter stranki svetovati z namenom, da se doseže sporazum in/ali alternativna rešitev zadeve.

3.7.2. Odvetnik/odvetnica obvesti stranko o možnosti pridobitve brezplačne pravne pomoči.

3.8 Finančna sredstva stranke

3.8.1 Odvetnik/odvetnica, ki ima v posestni denarna sredstva v imenu stranke ali tretjih oseb (v nadaljevanju: sredstva strank) je zavezan deponirati ta sredstva na računu v banki ali podobni instituciji, ki je pod kontrolo javnih služb (v nadaljevanju: račun stranke). Račun stranke mora biti ločen od drugih računov odvetnika/odvetnice.

Vsa sredstva strank, ki jih odvetnik/odvetnica prejme, morajo biti prenesena na takšen račun, razen če stranka izrecno ali implicitno ne soglaša, da se s sredstvi ravna drugače;

3.8.2 Odvetnik/odvetnica mora voditi popolne in natančne podatke, iz katerih je razvidno vse, kar je odvetnik/odvetnica storil/a z njenimi sredstvi, in iz katerih je razvidna razlika med sredstvi stranke in drugimi sredstvi, ki jih ima odvetnik/odvetnica. Podatki naj bodo shranjeni določeno obdobje, skladno z nacionalnimi pravili.

3.8.3 Račun stranke ne sme biti obremenjen, razen v izjemnih situacijah, ki so izrecno dovoljene po nacionalnih pravilih ali zaradi bančnih stroškov. Tak račun ne sme biti dan kot garancija ali uporabljen za zavarovanje v kateri koli namen. Ne sme biti nobenega pobota ali združitve med računom stranke in katerim koli drugim bančnim računom, niti ne smejo biti sredstva stranke na računu stranke razpoložljiva za kritje dolgov odvetnika/odvetnice banki.

3.8.4 Vsa sredstva morajo biti stranki dostopna za izplačilo nemudoma ali pod pogoji, ki jih določi sama.

3.8.5 Odvetnik/odvetnica ne more prenesti sredstev iz računa stranke na svoj račun za izplačilo svojega honorarja brez pisnega obvestila stranki.

3.8.6 Pristojni organi v vseh državah članicah morajo imeti pooblastila, da lahko preverijo in opravijo pregled dokumentacije, ki se nanaša na sredstva stranke ob obveznem varovanju tajnosti podatkov ali zakonskega poklicnega privilegija, kateremu so lahko podrejeni.

3.9 Poklicno zavarovanje za povrnitev škode

3.9.1 Odvetniki/odvetnice morajo biti zavarovani za primer civilne pravne odgovornosti, ki izhaja iz opravljanja poklica odvetnika/odvetnice do zneska, ki je razumen glede na naravo in obseg tveganja dela odvetnika/odvetnice.

3.9.2 Če odvetnik/odvetnica ne more priskrbeti zavarovanja po gornjih pravilih, mora o tem in o posledicah opozoriti stranko.

4 Odnosi s sodiščem

4.1 Pravila obnašanja na sodišču

Odvetnik/odvetnica, ki se pojavlja ali sodeluje v nekem primeru na sodišču v kateri izmed držav članic, mora upoštevati pravila obnašanja, ki veljajo pri takšnem sodišču.

4.2 Pravilno vodenje postopka

Odvetnik/odvetnica mora vedno spoštovati pravilno vodenje postopka.

4.3 Obnašanje na sodišču

Odvetnik/odvetnica varuje interese stranke častno, ne da bi se oziral/a na lastne interese ali posledice, ki bi lahko zadele njega/njo ali drugo osebo, ter tako, kot meni, da bo koristno za stranko, in v obsegu zakona, vendar mora pri tem zadržati dolžno spoštovanje do sodišča.

4.4 Lažna in zavajajoča obvestila

Odvetnik/odvetnica ne sme sodišču nikoli zavestno posredovati lažnih ali zavajajočih informacij.

4.5 Prenos razmerja na arbitre itd.

Pravila v zvezi z odnosom odvetnika/odvetnice s sodiščem veljajo tudi za njegove/njene odnose z arbitri ali katerimi koli osebami, ki opravljajo pravosodne ali delno pravosodne funkcije, četudi samo začasno.

5 Odnosi med odvetniki

5.1 Poklicni duh

5.1.1 Poklicni duh zahteva med odvetniki/odvetnicami odnos, ki temelji na zaupanju in sodelovanju, kar je v dobro strank in prispeva k izogibanju nepotrebni pravdam. Kljub temu ni mogoče dajati prednosti poklicnim interesom pred interesi stranke.

5.1.2 Odvetnik/odvetnica mora spoštovati vsakega odvetnika/odvetnico iz drugih držav članic kot poklicnega kolega in se mora do vseh obnašati korektno ter dostojno.

5.2 Sodelovanje med odvetniki/odvetnicami različnih držav članic

5.2.1 Dolžnost odvetnika/odvetnice, na katerega/katero se obrne kolega/kolegica iz druge države članice, je, da ne sprejme zastopanja v zadevi, ki je ne obvlada. Vendar mora biti odvetnik/odvetnica pripravljen/a pomagati kolegu/kolegici tako, da angažira odvetnika/odvetnico, ki mu/ji je sposoben/sposobna nuditi iskano storitev.

5.2.2 Kadar odvetnik/odvetnica iz ene države članice sodeluje z odvetnikom/odvetnico iz druge države članice, sta oba dolžna upoštevati razlike, ki lahko obstajajo v pravosodnih sistemih in poklicnih organizacijah ter med pristojnostmi in dolžnostmi odvetnikov/odvetnic v obeh državah članicah.

5.3 Stiki med odvetniki/odvetnicami

5.3.1 Če odvetnik/odvetnica namerava poslati dopise drugemu odvetniku/odvetnici v drugi državi članici in pošiljatelj želi, da ostanejo tajni, mora pred posredovanjem tega dokumenta takšen namen razločno izkazati.

5.3.2 V primeru, da bodoči prejemnik/prejemnica dopisov ne more zagotoviti tajnosti, mora pošiljatelja/pošiljateljico o tem takoj obvestiti.

5.4 Plačilo priporočila

5.4.1 Odvetnik/odvetnica ne sme zahtevati niti prejeti od drugega odvetnika/odvetnice ali druge osebe honorarja, provizije ali kakšne druge odškodnine za priporočilo stranke.

5.4.2 Odvetnik/odvetnica ne sme nikomur plačati honorarja, provizije ali druge odškodnine kot nagrade za pridobitev stranke.

5.5 Stiki z nasprotno stranko

Odvetnik/odvetnica ne sme razpravljati o določeni zadevi neposredno z nekom, o katerem ve, da ga zastopa ali mu daje nasvete drug odvetnik/odvetnica, brez soglasja tega odvetnika/odvetnice.

5.6 (Razveljavljen s sklepom plenarne seje CCBE v Dublinu, 6. decembra 2002)

5.7 Odgovornost za honorarje

Kadar odvetnik/odvetnica v poklicnih odnosih med člani odvetniških zbornic različnih držav članic ne priporoča drugega odvetnika/odvetnice ali tega drugega odvetnika/odvetnice ne seznanj s klientom, temveč namesto tega osebno angažira odvetnika/odvetnico za določeno zadevo ali zaprosi za njegov/njen nasvet, sam/a osebno odgovarja, da bodo plačani stroški in honorar tujega odvetnika/odvetnico, če klient ni plačilno zmožen. Poseben dogovor o plačilu se lahko sklene na začetku zadeve. Odvetnik/odvetnica, ki angažira drugega odvetnika/odvetnico, lahko v vsakem trenutku omeji svojo osebno odgovornost do višine honorarja in nastalih stroškov, preden sporoči tujemu odvetniku/odvetnici, da v prihodnje za primer ne bo več odgovoren.

5.8 Kontinuirano izobraževanje odvetnikov/odvetnic

Odvetniki/odvetnice naj ohranjajo in razvijajo njihovo profesionalno znanje in sposobnosti ob upoštevanju evropskih dimenzij njihovega poklica.

5.9 Nesoglasja med odvetniki/odvetnicami

5.9.1 Če odvetnik/odvetnica meni, da je njegov/njen kolega/kolegica iz druge države članice kršil/a poklicna pravila, mora odvetnik/odvetnica kolego na to opozoriti.

5.9.2 Če pride med odvetniki/odvetnicami različnih držav članic do osebnih nesoglasij poklicne narave, je potrebno spor najprej rešiti prijateljsko.

5.9.3 Odvetnik/odvetnica ne bo začel/a katerega koli postopka proti kolegu v drugi državi članici v zvezi z določbama 5.9.1. in 5.9.2. člena brez poprejšnjega obvestila odvetniškima zbornicama ali združenjema, ki jima pripadata, da bi odvetniški zbornici ali združenji imeli možnost pomagati pri razrešitvi spora.